

man forkaste denne Lov, saa behøvede man aldeles ingen Expropriationslov. Det, som Domstolene skulde afgjøre, det er, hvor stor Erstatningssummen for Expropriationen skal være, men dersom Loven forkastes, saa bliver der jo ikke Noget for Domstolene at gjøre; for at Domstolene kunne komme til at afgjøre dette, maa der først finde en Expropriation Sted; først da er det Domstolene, som nærmere skulle afgjøre, om det skal være en høiere eller en lavere Erstatning, som Vedkommende skulle have. — Den ærede Rigsdagsmand har stillet den Forbring, at man i dette specielle Tilfælde skulde have spurgt alle de vedkommende Grundeiere, forinden man bragte Expropriationsloben for her i Thinget, men det er Noget, som man ikke har gjort i andre Tilfælde, og det er meget vigtigt pludselig at stille dette op som en Behovsdag mod denne Lov, naar man ikke har reist den imod andre Expropriationslove, som vi have en Mangfoldighed af; hvormange af deslige Love have vi ikke haft i indeværende Session, hvormegen Expropriation er der f. Ex. ikke Tale om ved Jernbanelovene, men der har den ærede Rigsdagsmand jo ikke stillet en slig Forbring. Det er min Overbevisning, saaledes som det ogsaa er bleven udtalt af den høitærede Indenrigsminister, at Loven, som den er, er meget fordelagtig for vedkommende Grundeiere, idet de efter dens Bestemmelse kunne være særdeles vel tjente med at affaae deres Eiendomme. Den ærede Rigsdagsmand har talt om den Fordeel af nogle Millioner, som man derved vilde forskaffe sig, men jeg maa bemærke, at det jo ikke er en Fordeel, man vil skaffe sig; man exproprierer en langt større Strækning, end man kan sælge; man maa jo expropriere Alt, hvad der ikke er offentlig Eiendom, Alt, hvad der ikke er Veie og Gader, men, som bekendt, er det jo en meget ringe Deel af dette Terrain, som er udlagt til Gader og Veie; der forefindes der kun saa smalle Veie, men naar det skal forandres til at blive en Deel af Hovedstaden, maa man jo udlægge en Mængde nye Gader af en noget større Brede, ligesom der ogsaa maa udlægges Pladser og Torve; alt dette Terrain vil altsaa gaae fra, og det bliver saaledes en meget ringere Deel, der vil gaae til Salg end

det, man har exproprieret. De Omkostninger, som vilde gaae med for at faae dette Terrain ordnet, skulle ogsaa erstattes ved, hvad der maatte komme ind ved Salget, der vil unægtelig blive en Differents pr. □ Alen; der vil blive en Differents imellem den Sum, hvorfor man exproprierer pr. □ Alen, og den Sum, hvorfor man sælger pr. □ Alen, naar det hele Arbejde er tilende; men tager man med i Betragtning, at man til den lavere Priis skal kjøbe en større Strækning, hvoraf man maa lægge Meget ud til Gader, og hvorpaa der maa anvendes betydelige Omkostninger, medens det kun bliver et mindre Antal □ Alen, som man senere kan sælge, saa er det meget tvivlsomt, om der vil komme nogen Fordeel ud deraf, selv om man sælger dette mindre Terrain til en høiere Priis pr. □ Alen.

Med Hensyn til de af mig stillede Endringsforslag skal jeg kun sige et Par Ord. Hvad angaaer det af mig stillede Underendringsforslag, anseer jeg det selv for ikke at have nogen stor Betydning, men jeg troer, at det vilde være correctere at foretage den af mig foreslaaede Forandring. Der behøves jo slet ikke nogen Lov for at expropriere til Fæstningsværker; naar Staten vil benytte et Terrain til Fæstningsværker, saa er der jo tilstrækkelig Lovgivning i saa Henseende; men naar der imidlertid kommer en Lov som den foreliggende, hvori der siges, at der skal exproprieres et vist Terrain, og der tillige tilføies, at dette Terrain skal bruges til Gader osv., saa forekommer det mig, at det vil være correct, nøjagtigt og rigtigt at tilføie, at en Deel m uli gen deraf ogsaa skal benyttes til Fæstningsværker, men jeg vil indrømme, at der ikke paa nogen Maade er nogen Nødvendighed tilføiede, derfor. Hvad angaaer det andet af mig stillede Endringsforslag, da forekommer det mig, at den høitærede Indenrigsminister ikke ganske har forstaaet det; han meente, at naar f. Ex. Jernbanen — der er forøvrigt ikke alene Tale om Jernbanen, men ogsaa om Stabens Vandværk, om Communehospitaler, om Kirkegaardene samt Døvsomme og Blindeinstitutterne — ønskede Expropriation af en Deel af deres Eiendom, kunde den henvende sig til Regjeringen, men